

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 96. Joannes Bona Cardinalis fatis functus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

pacem cum Hispanis & Batavis, sed etiam ad omnes milites ab Anno 1663. conscriptos, imo ipsos etiam Regios Equestres satellites suos exauſtorandos eundem adegerunt: cum vero Regem suum adhuc magis inermem, omnique armata ope destitutum desiderarent, insuper abrogarunt legem a Scotiæ Parlamento conditam, vi cujus Scotiæ exercitus ex solo Scotici Parlamenti jussu in Angliam vel Hiberniam movere tenebatur: Denique etiam in dubium vocabant, an Rex quempiam ex solo suo mandato custodiæ dare posset? Nulla nempe ingenia tam prona ad seditiones, in Reges suos movendas, quam quæ sub Religionis obtentu iniquas oppressiones, calumnias & violentias inferre, in religionem trahunt.

Sæc. XVII.
A. C. 1674.

§. XCVI.

Joannes Bona Cardinalis fatis fundus.

Luxit hoc anno sacrum Purpuratorum Collegium, illustre Decus, Joannem Bona. Hic Monte Regali in Subalpinis Italiæ nobili genere natus, jam anno ætatis suæ decimo quinto celeberrimum Cisterciensium Ordinem ingressus, juventutem suam raro festinatoque virtutum omnium ac disciplinarum

Old. in cont. Ciacon. Eggs Purp. dott. l. 6. Niceron t. 3. pag. 127. Dupin Bibl. des Auth. Siecl. XVII.

Sæc. XVII. narum concursu & profectu cunctis ad
 A. C. 1674. mirabilem reddidit, quocirca tempe-
 stive percursis omnibus honorum labo-
 rumque gradibus semel ac iterum sup-
 premus Generalis Abbas, licet invitus
 ac reluctans seligebatur, a Fabio Chi-
 fio Cardinale tantopere æstimatus, ut
 ab eo in summum Pontificem electo Ro-
 mana Purpura decoratus fuisset, nisi
 prona Pontificis voluntate potentior
 fuisset Joannis humilitas, quæ tamen
 Apostolico præcepto eo usque cedere
 coacta erat, ut inter familiares Ale-
 xandri VII. Papæ adscitus, Consultoris
 officium in sacris Congregationibus In-
 dicis. Rituum, & S. Inquisitionis ac-
 ceptare compelleretur: Demum vero
 præter propriam, omniumque expecte-
 tionem ante quinquennium a Clem. X.
 ad Purpuram potius pertractus, quam
 promotus est: mortuo autem hoc Pon-
 tifice non pauci eum Successorem ex-
 optabant: quo rumore per urbem sparsis
 aut ex livore, aut potius ingenii aciem
 ut comitorum tempore fieri amat
 ostentandi pruritu quidam quatuor hæc
 verba publice affixit: *Papa bona foret
 solacismus*, cui tamen mox Pater Dau-
 gieres hoc carmen in publico foro af-
 fixum opposuit:

Grammatices leges plerumque Ecclesia **Sæc. XVII.**
spernit, **A. C. 1674.**

Forte erit, ut liceat dicere: Papa
Bona:

Una Solacismi ne te conturbet imago,
Esset Papa bonus, si Bona Papa
foret.

Tandem vero hic Cardinalis non sine sanctitatis opinione die vigesima octava Octobris Romæ decessit anno ætatis suæ sexagesimo quinto. Edidit plura opuscula, inter quæ primas tenet tractatus de rebus liturgicis, & alius de Psalmodia Divina, cujus editio Parisina anni 1667. Romana locupletior est; quicquid enim ad Ecclesiæ cantum pertinet, hoc in libro tantum solertia traditur, ut etiam peculiare caput de solo *Alleluja* habeatur. Hic quoque Autor post Thomam Demsterum primus est, qui Scriptorum, quos allegat, catalogum cum crisi de quolibet sigillatim edidit, & plura valde notabilia adduxit. Scripsit etiam præter pias epistolas & sermones, tractatus de discretionem Spirituum & alium de principiis vitæ Christianæ, qui tractatus ferme libris Thomæ Kempensis æquari potest, necnon manuductionem ad cælum, & viam compendii ad Deum & Horologium Asceticum: carpitur tamen, quod in

Yy 4 sua

Sæc. XVII sua crisi nonnunquam in Scriptores
 A. C. 1674. Acatholicos, etiam in rebus, ubi de
 fide non agitur, calamum nimis acue-
 rit, forte provocatus ab intemperan-
 tioribus quibusdam ejusmodi scriptori-
 bus, qui omnes suas lucubrationes bilis
 in Papas, Cardinales &c. effusæ guttis
 contaminare solent.

§. XCVII.

*Marcelli sanctæ Crucii Cardinalis
 obitus.*

*Palat. Fast.
 Card. t. 4.*

Eadem mortis necessitate Marcellus
 Sanctacrucius nobilis Romanus
 vivis ereptus est. Hic scientiis sue
 conditioni congruis apprime imbutus,
 juris prudentiæ operam dedit, ac Do-
 ctoratus laurea insignitus, primo utrius-
 que signaturæ Referendarius & Con-
 gregationis de bono regimine Consultor
 nominatus, ab Innocentio X. ad fedan-
 da dissidia inter Reatinos, atque ipsi
 finitimos decernebatur, qua causa fe-
 liciter terminata Pro-Legatus Bonon-
 niensis, & postea fervente bello Castrani
 Commissarius Generalis in variis Pro-
 vinciiis & demum Tiburtinus Episcopus
 renuntiabatur, inde Romam reverfus,
 ad Poloniæ Regis preces ab eodem
 Pontifice Romanam Purpuram adeptus
 est, utiliterque ingenii sui dotes in Ec-
 clesiæ